

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Kræ-Tammesen i Morgenstemning

Citation: Larsen, Thøger: "Kræ-Tammesen i Morgenstemning", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid62497/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Vidste en anden,
at han var blevet
hos mig – ak, hvor skammed jeg mig.
O, hvordan den
Stund blev fordrevet,
ingen maa ane, kun han og jeg
og den lille Fugl, vi saa',
– Tandradeil! –
den sit Næb vel agter paa.
1905

Kræ-Tammesen

Digte i vestjysk Bondemaal
1901

Kræ-Tammesen i Morgenstemning

Hur æ Maarer endda er skjønn om æ Sommer,
naar æ Soel kommer
aa gir Kulør
te Mark aa Moold aa Bakker aa Daahl!
Æ Kukmand maa kukk, aa æ Kok maa gaahl –
di ka mærk', te Wortherr er i godt Humør.

Æ Daagg ligger blank øwwer Engg aa Awwer
aa all' Guds Gawwer.
Vipper aa Stjælk
rækker sæ hötter aa hötter op,
som om di trow, te æ Kjahr aa æ Top
sku aller faa Plads under Buunmands Bjælk!

A ska alrid tidle op för aa taahl
te Piger aa Kaahl
aa sætt dem i Værk.
Æ Kaahl di gaaver aa puster aa rækker sæ,
saa hver en Seen' i djer Fjæs fortrækker sæ –
æ Piger skulter djer Maww me' djer Særk.

A gaar somtid udd i æ Kjørres aa stalker,
destaand di malker,
aa praater en Graan
me' æ Piger – saa gaar djer Arbejd saa rask,
for kommer di tidle op aa er dwask',
ka di 'jar sidd aa soww me' æ Patt i æ Haand.

Saa gaar a laangs me' Diger aa Groov
aa seer te' de', der er minn tehoov:
Æ Stro er laangg,
æ Vipper er taangg,
æ Fowwl di sjønger, som om di holdt a' mæ,
men Kjahr dem stæler di Fannen ta mæ.

Kræ-Tammesen og Bordbønnen

Den Daa, da Per Wollesens Øg bløw funden,
war hans Koen' herhenn aa faa hinner Unden.
Du kinder hind nok, æ tolv Lispunds Klæp,
saa helle som en Engel aa saa dum som en Hwilling –
føst saa aad hun en hal' Fad Villing,
aa saa aad hun en Pøls saa laang som mi Kjæp.
Naa wal bekom hind! A er laant fræ gjerre,
aa heller ett saa faale slem te' a ærre,
men de mangelt sgu blot, te æ forbannede Tøww
sku komm aa lær' mæ, huddn a ska løww.
Se æ-føst gik 'ed godt: hinner Sludder slæver
me' Vind aa Vejle en Gaang imell,